

Sygn. akt I C 1318/12

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Krzyków we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Karolina Gruszczyńska

Protokolant: Agnieszka Wiewióra - Sterna

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa B. K.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda B. K. kwotę 6 060,80 zł (sześć tysięcy sześćdziesiąt złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami :

- od kwoty 1 567,74 zł od dnia 31 maja 2009 r. do dnia zapłaty

- od kwoty 3 440,11 zł od dnia 23 lipca 2012 r. do dnia zapłaty

- od kwoty 450 zł od dnia 10 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty

- od kwoty 602,95 zł od dnia 29 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda B. K. odsetki ustawowe od kwoty 12 442,57 zł od dnia 31 maja 2009 r. do dnia 28 października 2012 r.;

III. dalej idące powództwo oddala;

IV. nakazowi zapłaty z dnia 5 września 2012 r. wydanemu przez tut. Sąd w postępowaniu upominawczym o sygn. akt I Nc 1405/12 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 12 442,57 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 października 2012 r. do dnia zapłaty;

V. zasądza od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

UZASADNIENIE

W dniu 23.07.2012r. B. K. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 17.900,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 14.010,31 zł od dnia 31.05.2009r. do dnia zapłaty, od kwoty 3.440,11 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz od kwoty 450 zł od dnia 10.04.2012r. do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podniósł, iż w dniu 23.04.2009r. doszło do kolizji drogowej, w następstwie czego uszkodzeniu uległ samochód marki M. (...) o nr rej. (...), stanowiący w chwili zdarzenia własność poszkodowanego R. L.. Winnym zdarzenia był prowadzący samochód marki V. (...) o nr rej. (...), który nie zachowując

ostrożności uderzył w samochód marki S. (...) o nr rej. (...), która z kolei uderzyła w samochód poszkodowanego. Zakres uszkodzeń pojazdu M. nie jest sporny między stronami. Szkoda została zgłoszona stronie pozwanej w dniu 30.04.2009r. Decyzją z dnia 25.07.2009r. ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu kwotę 7.747,18 zł. Z opinii rzeczoznawcy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w dniu 02.03.2012r. wynika, że realne koszty przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody wynoszą 31.071,64 zł brutto. Za wykonanie opinii poszkodowany zapłacił 450,00 zł brutto. Poszkodowany wezwał ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 23.324,46 zł oraz kosztów sporządzenia opinii. Strona pozwana dokonała ponownej kalkulacji szkody, szacując koszty naprawy na kwotę 17.061,33 zł i wypłacając kwotę 9.314,15 zł. Jednocześnie strona pozwana wskazała, że dopłata odszkodowania przewyższająca kwotę 17.061,33 zł nastąpi po przedłożeniu rachunków potwierdzających poniesienie kosztów naprawy. Ubezpieczyciel nie zwrócił kosztów opinii. Na podstawie umowy z dnia 18.06.2012r. powód nabył od poszkodowanego wierzytelność w zakresie przewyższającym kwotę 17.061,33 zł wraz z wszelkimi prawami z nią związanymi, w tym w szczególności z prawem do odsetek, a także prawem do odsetek za opóźnienie w wypłacie kwoty 9.314,15 zł. Mimo wezwania do zapłaty pismem z dnia 20.06.2012r., strona pozwana nie zapłaciła dochodzonej kwoty. Powód podniósł, że wypłata sumy pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów naprawy nie jest zależna od tego, czy do naprawy rzeczywiście doszło.

W dniu 05.09.2012r. w tutejszym Sądzie wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu (sygn. akt I Nc 1405/12).

Odpis nakazu doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 12.10.2012r., natomiast stronie pozwanej- 15.10.2012r.

W sprzeciwie od tego orzeczenia strona pozwana uznała powództwo co do kwoty 12.442,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29.10.2012r. Ubezpieczyciel wniósł o oddalenie powództwa w zakresie:

- odsetek ustawowych od kwoty 12.442,57 zł od dnia 31.05.2009r. do 28.10.2012r.,

- kwoty 5.457,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi- od kwoty 1.567,74 zł od 31.05.2009r. do dnia zapłaty, od kwoty 3.440,11 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, od kwoty 450,00 zł od dnia 10.04.2012r. do dnia zapłaty. Strona pozwana wniosła również o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podniosła, że na mocy decyzji z dnia 02.04.2012r. wypłaciła powodowi kwotę 17.061,33 zł. Biorąc pod uwagę argumenty powoda zawarte w pozwie ubezpieczyciel dokonał ponownego oszacowania kosztów naprawy, ustalając, że wynoszą one 29.503,90 zł (brutto). Zdaniem strony pozwanej wskazana kwota pozwala na doprowadzenie pojazdu do stanu (używalności i jakości) istniejącego przed wypadkiem. Ubezpieczyciel podniósł, że brak podstaw do przyznania powodowi jakichkolwiek odsetek od kwoty 9.314,15 zł za okres od 31.05.2009r. do 01.04.2012r. Strona pozwana wskazała, że dopiero Sąd w dacie orzekania kompleksowo określi wysokość poniesionej przez powoda szkody. Dopiero zatem od daty zamknięcia rozprawy można mówić o opóźnieniu strony pozwanej w zapłacie odszkodowania.

W odpowiedzi na sprzeciw B. K. wniósł o nadanie klauzuli wykonalności na częściowo prawomocny nakaz zapłaty co do kwoty 12.442,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29.10.2012r. do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie wyrokiem:

- odsetek ustawowych od kwoty 12.442,57 zł od dnia 31.05.2009r. do dnia 28.10.2012r.,

- kwoty 5.457,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.567,74 zł od dnia 31.05.2009r. do dnia zapłaty, od kwoty 3.440,11 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz od kwoty 450,00 zł od dnia 10.04.2012r. do dnia zapłaty,

- kosztów procesu.

W piśmie procesowym z dnia 21.01.2013r. ubezpieczyciel podniósł, że na mocy decyzji z dnia 03.01.2013r. wypłacił na rzecz powoda kwotę 12.738,57 zł, obejmującą 12.442,67 zł tytułem należności głównej (zgodnie z uznaniem powództwa w części) oraz kwotę 296,00 zł tytułem odsetek od dnia 29.10.2012r. do dnia zapłaty. Tak więc wniosek powoda o

nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty w części dotyczącej kwoty 12.442,57 zł jest niezasadny i winien być oddalony.

W piśmie procesowym z dnia 25.03.2013r. powód rozszerzył powództwo, żądając zasądzenia kwoty 6.060,80 zł w miejsce kwoty 5.457,85 zł, w związku z ustaleniem przez biegłego kosztów naprawy pojazdu w kwocie przewyższającej o 602,95 zł sumę żądaną początkowo przez powoda. Powód zażądał również zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 2.170,69 zł (w miejsce 1567,74 zł) od dnia 31.05.2009r. do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powództwo nie uległo zmianie.

W piśmie procesowym z dnia 29.04.2013r. strona pozwana podniosła, iż rozszerzenie powództwa tylko i wyłącznie na podstawie korzystnej dla powoda opinii biegłego nie może zostać uwzględnione, ponieważ powód uprzednio wskazał niższą kwotę jako wystarczającą do przywrócenia samochodu do stanu poprzedniego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23.04.2009r. doszło do kolizji drogowej, w następstwie czego uszkodzeniu uległ samochód marki M. (...) o nr rej. (...), stanowiący w chwili zdarzenia własność poszkodowanego R. Ł.. Winnym zdarzenia był prowadzący samochód marki V. (...) o nr rej. (...), który ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. z siedzibą w W..

(dowód: bezsporne)

R. Ł. zgłosił ubezpieczycielowi szkodę w dniu 30.04.2009r.

Po przeprowadzeniu kalkulacji naprawy decyzją z dnia 25.07.2009r. ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu kwotę 7.747,18 zł.

Pismem z dnia 05.03.2012r. poszkodowany wezwał ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 23.774,46 zł. Do pisma dołączono kalkulację sporządzoną przez rzeczoznawcę z zakresu techniki samochodowej i ruchu samochodowego W. K., z której wynikało, iż koszty naprawy uszkodzeń wynoszą 31.071,64 zł brutto, przy czym kwota ta jest niższa niż wartość pojazdu sprzed zdarzenia (43.300 zł). Żądana kwota stanowiła różnicę pomiędzy ustalonymi przez rzeczoznawcę kosztami naprawy a wypłaconą przez ubezpieczyciela kwotą ($31.071,64 \text{ zł} - 7.747,18 \text{ zł} = 23.324,46 \text{ zł}$). Ponadto poszkodowany wniósł o zapłatę kwoty 450 zł tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia rzeczoznawcy za sporządzenie ekspertyzy, dołączając fakturę VAT, z której wynikała taka suma.

W związku z wniesionym pismem strona pozwana dokonała kolejnej kalkulacji kosztów naprawy, ustalając, iż wynoszą one 17.061,33 zł.

Decyzją z dnia 02.04.2012r. przyznano poszkodowanemu kwotę 9.314,15 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy należnym (zdaniem strony pozwanej) odszkodowaniem a wypłaconą dotychczas sumą ($17.061,33 \text{ zł} - 7.747,18 \text{ zł} = 9.314,15 \text{ zł}$). Jednocześnie strona pozwana odmówiła zapłacenia kwota stanowiącej równowartość wynagrodzenia rzeczoznawcy (450 zł), podnosząc, iż nie zlecała wykonania ekspertyzy.

W dniu 18.06.2012r. R. Ł. zbył wierzytelność przysługującą mu z tytułu przedmiotowej szkody, wraz z wszelkimi prawami z nią związanymi, w szczególności z prawem do odsetek za opóźnienie, na rzecz B. K.. O fakcie tym powiadomiono ubezpieczyciela.

W piśmie z dnia 20.06.2012r., które wpłynęło do strony pozwanej w dniu 25.06.2012r., B. K. wezwał ubezpieczyciela do zapłaty:

- kwoty 14.010,31 zł wraz z odsetkami od dnia 31.05.2009r. do dnia zapłaty,
- kwoty 3.440,11 zł tytułem odsetek od nieterminowo wpłaconej kwoty 9.314,11 zł,

- kwoty 450 zł tytułem zwrotu kosztów opinii rzeczoznawcy wraz z odsetkami od dnia 10.04.2012r. do dnia zapłaty. Powód wyznaczył stronie pozwanej 10-dniowy termin na uiszczenie przedmiotowych należności.

(dowód: umowa zbycia wierzytelności z 18.06.2012r. wraz z załącznikiem nr 2- k. 12- 14,

decyzja do szkody (...) - k. 15,

kalkulacja naprawy- k. 25- 32,

akta szkody nr 489169)

W związku z przedmiotowym wypadkiem wymiany wymagały następujące części: zderzak przedni z zestawem naprawczym, wzmocnienie czołowe, kraty wlotu powietrza, osłona kraty czołowej, pokrywa komory silnika, zawiasy pokrywy komory silnika (prawy i lewy), reflektory- prawy i lewy, osłona przednia, zbiornik płynu spryskiwacza, zderzak tylny, osłony narożne zderzaka tylnego (prawa i lewa), drzwi tylne lewe, emblematy, tylne światła odblaskowe, pas bezpieczeństwa przedni lewy, belka zderzaka przedniego, osłony, koło kierownicy, poduszka powietrzna kierowcy, chłodnica cieczy chłodzącej silnika, wentylator chłodnicy cieczy, chłodnica intercoolera, przepływomierz powietrza, filtr powietrza, nakładka progu tylnego, osłona kolektora, płyn chłodniczy. Naprawy wymagał błotnik przedni prawy i drzwi tylne prawe. Koszty naprawy uszkodzeń pojazdu będących następstwem przedmiotowej kolizji wynosiły 31.674,59 zł brutto. Uzasadnione i zgodne z technologią naprawy producenta samochodu było zastosowanie do naprawy pojazdu nowych, oryginalnych części zamiennych.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny wartości pojazdów samochodowych i kalkulacji kosztów naprawy powypadkowych dr inż. K. M.- k. 68- 77)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód domagał się od strony pozwanej, będącej ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku komunikacyjnego, naprawienia szkody powstałej w następstwie przedmiotowej kolizji. Okoliczności zdarzenia, kwestia odpowiedzialności strony pozwanej, jak również zakres uszkodzeń pojazdu będących następstwem kolizji były w niniejszej sprawie bezsporne. Strona pozwana nie kwestionowała również nabycia przez powoda od poszkodowanego roszczeń wobec ubezpieczyciela. Sporna była natomiast wysokość kosztów naprawy pojazdu i, w konsekwencji, należnego odszkodowania.

W razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody samoistni posiadacze tych środków komunikacji mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych (art. 436 § 2 zd. 1 k.c.).

W myśl art. 415 k.c. kto z winy swojej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Zgodnie z art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia.

W myśl art. 817 § 1 k.c., jeżeli nie umówiono się inaczej, zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie dni trzydziestu, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Podobną regulację zawiera przepis art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. nr 124, poz. 1152 z późn. zm.), zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania

okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania (art. 14 ust. 2 powołanej wyżej ustawy).

Zgodnie z art. 504 § 1 i 2 k.p.c. sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny albo którego braków pozwany nie usunął w terminie.

Nakaz zapłaty, przeciwko któremu w całości lub w części nie wniesiono skutecznie sprzeciwu, ma skutki prawomocnego wyroku.

W myśl art. 505 § 1 i 2 k.p.c. w razie prawidłowego wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty traci moc, a przewodniczący wyznacza rozprawę i zarządza doręczenie powodowi sprzeciwu razem z wezwaniem na rozprawę.

Nakaz zapłaty traci moc w części zaskarżonej sprzeciwem. Sprzeciw jednego tylko ze współpозwanych o to samo roszczenie oraz co do jednego lub niektórych uwzględnionych roszczeń powoduje utratę mocy nakazu jedynie co do nich.

Stosownie do art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. tytułami egzekucyjnymi są orzeczenie sądu prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu, jak również ugoda zawarta przed sądem.

Na podstawie opinii biegłego z zakresu wyceny wartości pojazdów samochodowych i kalkulacji kosztów naprawy powypadkowych dr inż. K. M. Sąd ustalił, iż w związku z przedmiotowym wypadkiem wymagały następujące części: zderzak przedni z zestawem naprawczym, wzmocnienie czołowe, kraty wlotu powietrza, osłona kraty czołowej, pokrywa komory silnika, zawiasy pokrywy komory silnika (prawy i lewy), reflektory- prawy i lewy, osłona przednia, zbiornik płynu spryskiwacza, zderzak tylny, osłony narożne zderzaka tylnego (prawa i lewa), drzwi tylne lewe, emblematy, tylne światła odblaskowe, pas bezpieczeństwa przedni lewy, belka zderzaka przedniego, osłony, koło kierownicy, poduszka powietrzna kierowcy, chłodnica cieczy chłodzącej silnika, wentylator chłodnicy cieczy, chłodnica intercoolera, przepływomierz powietrza, filtr powietrza, nakładka progu tylnego, osłona kolektora, płyn chłodniczy. Naprawy wymagał błotnik przedni prawy i drzwi tylne prawe. Koszty naprawy uszkodzeń pojazdu będących następstwem przedmiotowej kolizji wynosiły 31.674,59 zł brutto. Uzasadnione i zgodne z technologią naprawy producenta samochodu było zastosowanie do naprawy pojazdu nowych, oryginalnych części zamiennych.

W ocenie Sądu opinia biegłego K. M. jest prawidłowa i rzetelna, a wyprowadzone w niej wnioski są logiczne i wyczerpująco uzasadnione. Sąd zwraca ponadto uwagę, że opinia ta nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Tak więc w związku z kosztami naprawy powodowi należało się odszkodowanie w wysokości 31.674,59 zł. Ponadto Sąd uznał, iż powodowi należał się zwrot kosztów poniesionych w związku ze zleceniem przez poszkodowanego sporządzenia wyceny kosztów naprawy w wysokości 450 zł. Argumenty strony pozwanej, iż kwota ta nie powinna być uwzględniona, ponieważ ubezpieczyciel nie zlecał sporządzenia przedmiotowej ekspertyzy, nie zasługiwały na uwzględnienie. Sąd zwraca uwagę, że to postawa strony pozwanej, która rażąco zaniżyła wysokość należnego odszkodowania, skłoniła poszkodowanego do zlecenia sporządzenia prywatnej opinii. Ekspertyza ta była niezbędna do zweryfikowania stanowiska ubezpieczyciela i ustalenia, czy zasadne jest żądanie kwoty odszkodowania wyższej od przyznanej przez stronę pozwaną. W tym kontekście należało uznać, iż poniesione z tego tytułu przez poszkodowanego koszty pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 23.04.2009r.

Przed wytoczeniem powództwa strona pozwana tytułem odszkodowania wypłaciła łącznie kwotę 17.061,33 zł- kwotę 7.747,18 w dniu 25.07.2009r., kwotę 9.314,15 zł w dniu 02.04.2012r. W sprzeciwie od nakazu zapłaty ubezpieczyciel uznał powództwo w co do kwoty 12.442,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29.10.2012r.; w tym zakresie

uprawomocnił się nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym; nakazowi temu, jako prawomocnemu, należało zatem we wskazanym zakresie nadać klauzulę wykonalności. W następstwie częściowego uznania powództwa powód odpowiednio zmodyfikował żądanie.

Tak więc w wydanym w niniejszej sprawie wyroku należało zasądzić na rzecz powoda kwotę 6.060,80 zł, obejmującą kwotę 2.170,69 zł (stanowiącą różnicę pomiędzy sumą należną tytułem kosztów naprawy a łącznie zapłaconą (bądź uznaną) przez ubezpieczyciela z tego tytułu kwotą- 31.674,59 zł- (7.747,18 zł + 9.314,15 zł + 12.442,57 zł)), kwotę 3.440,11 zł (stanowiącą odsetki ustawowe od kwoty 9.314,15 zł za okres od 31.05.2009r. do 01.04.2012r.) oraz kwotę 450 zł (stanowiącą koszty poniesione w związku ze sporządzeniem opinii prywatnej). Jednocześnie Sąd uznał, że ubezpieczyciel w terminie 30 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, a więc w dniu 30.05.2009r., powinien był wypłacić odszkodowanie, obejmujące koszty naprawy pojazdu w wysokości 31.071,64 zł brutto. W rozstrzyganej sprawie nie zachodziły okoliczności uzasadniające opóźnienie w spełnieniu świadczenia we wskazanym terminie. Jednocześnie Sąd uznał, że we wskazanej dacie ubezpieczyciel nie miał podstaw by przyjąć, iż należne koszty naprawy wynoszą 31.674,59 zł. Kwota ta ustalona została dopiero przez powołanego w sprawie biegłego. Również powód przed sporządzeniem przez biegłego opinii wnosił o zasądzenie kosztów ustalonych w ekspertyzie zleconej przez poszkodowanego. Tak więc należało zasądzić na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty 1.567,74 zł (stanowiącej różnicę pomiędzy kosztami naprawy ustalonymi w prywatnej ekspertyzie a zapłaconą bądź uznaną przez ubezpieczyciela z tego tytułu kwotą) od dnia 31.05.2009r. do dnia zapłaty. Należało również zasądzić odsetki ustawowe od kwoty 3.440,11 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu. Powodowi należały się również odsetki za opóźnienie z wypłatą kwoty 450 zł w związku z kosztami sporządzenia prywatnej opinii- od dnia 10.04.2012r. do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu, ponieważ wezwanie do zapłaty tej kwoty pojawiło się już w piśmie poszkodowanego z dnia 05.03.2012r., do którego ubezpieczyciel ustosunkował się w dniu 02.04.2012r. Ponieważ do rozszerzenia powództwa o kwotę 602,95 zł (stosownie do ustaleń biegłego) strona pozwana ustosunkowała się w piśmie z dnia 29.04.2013r., należało uznać, że w tym dniu znała ona treść żądania powoda w tym zakresie, a zatem mogła je spełnić; w tym kontekście zasadne było zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 29.04.2013r. w związku z opóźnieniem strony pozwanej ze spełnieniem przedmiotowego świadczenia.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. Powództwa nieuwzględniono jedynie w zakresie żądania zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 602,95 zł za okres od 31.05.2009r. do 28.04.2013r. W tym kontekście Sąd uznał, że powodowi należy się zwrot całości poniesionych kosztów postępowania, których szczegółowe wyliczenie, na podstawie art. 108 par. 1 k.p.c., pozostawiono referendarzowi sądowemu.

Z/

1. odnotować;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem;
3. kal. 14 dni.